

Duchovné praktikovanie je vedecké

Šákjamuni Budha,
kým žil,
mal bratranca, ktorý
zaostával v praktikovaní
a len si užíval
svetskej radosti.
Často sa v tichosti
vkrádal domov, aby navštívil
svoju krásnu ženu.
Bol mníchom.
Nepočúval
Budhove rady.
Raz,
keď spal,
dostal sa do veľmi
krásneho sveta. Páni!
Bolo tam veľa palácov.
Tak zvané nebeské
dievčatá a anjeli
ho prišli pozdraviť.
Hudba bola krásna,
scenéria okúzľujúca
a paláce boli
veľkolepé.
Nechali ho žiť
v palácoch.
Nebeské panny
na neho čakali,
zabávali ho
tancom a spevom
a množstvom dobrých vecí,
dobrými nápojmi, jedlom,
nebeským vínom a pokrmami
pre jeho potešenie.
Spýtal sa
nebeskej panny:
„Mohla by si mi povedať,
kde to som?
Čí palác to je?
Je taký krásny!
Z čej rodiny
pochádzaš?
Si taká krásna!“
Niečo také.
Nebeské panny
mu odvetili: „Tento palác
bol pôvodne vyhradený

pre bratranca
Šákjamuni Budhu.
Jeho meno
je...“
Predstierali,
že nepoznajú jeho meno.
„Ak bude praktikovať dobre,
keď raz zomrie,
príde sem žiť
a my sa budeme snažiť
byť mu služobníkmi.“
Vidiac, že tie služobníčky
boli také krásne, stokrát,
tisíckrát krajšie
než jeho žena,
bol rozradostený. Páni!
A nebeské víno
bolo také chutné.
Tak isto všetky broskyne
a všetka potrava.
Oveľa, oveľa lepšie
ako v tomto svete.
Povedal: „Ach! Aha.
Môžem tu zostať teraz?
Toto patrí mne.
Ja som to.
Ja som tá osoba.
Toto je môj dom
a vy všetky ste moje.
Dobre! Zostanem tu.“
Oni odpovedali: „Nie! Nie!
Nedosiahol si to
svojou duchovnou praxou.
Keď budeš praktikovať
veľmi dobre
a nadíde tvoj čas,
potom sem môžeš prísť
a zostať tu. Budeme tu
na teba čakať.
Dnes sme ťa nechali
z toho len ochutnať,
aby si vedel,
kde budeš žiť v budúcnosti.
Je to ako keď
pred kúpením domu
ideš
a pozrieš sa naň.
Zistiť,
či je podľa tvojej chuti.
Teraz, keď vieš,

že sa ti toto miesto páči,
neskôr sem prídeš.
My sme tu
a čakáme na teba.
Nebude to dlho.
Prídeš späť
za pár dní.
On sa spýtal:
„Za pár dní?
Nehovorili ste, že musím
tam dole praktikovať
niekoľko desaťročí?“
Ona odvetila: „To je pravda!
Pár dní tu
je niekoľko desaťročí
tam dole.“
Bol veľmi sklamaný
a okamžite
padol dole.
Nedokázal tam zostať,
pretože jeho duchovná
prax nebola dostatočne
pevná a jeho čas nenadišiel.
Cítil sa veľmi smutný
a to miesto mu veľmi
chýbalo. Zrazu ho Budha
kopol dole do pekla,
aby sa tam poobzeral.
Práve navštívil Nebo
a potom bol
zhodený do pekla.
Videl tam mnoho
strašných démonov. Páni!
S takými dlhými tesákmi,
obrovskými nosmi,
úplne čiernymi očami
a ohnivými vlasmi.
Tváre ich všetkých boli
mimoriadne hrozné,
za hranicami predstavivosti.
Používali nože
a píly, aby rezali ľudí,
premohli ich, udierali
a opekali.
Sú tam všetky možné
hrozné veci.
Ľudia tam hlasno kričali
v bolesti,
strašne vrieskali.
Zbadal obrovský hrniec

naplnený vriacim olejom.
Ten olej sa varil.
Duchovia a démoni
ho k nemu zobrali.
Spýtal sa ich,
prečo je ten hrniec prázdny.
Nikto v ňom nebol.
Odvetili mu: „Je určený
pre bratranca
Šákjamuni Budhu,
toho bratranca, ktorý sa
volá tak a tak.
Ak nebude dobre
praktikovať,
budeme tu na neho čakať.
Ublížime mu
mnohými nástrojmi.
Musíme ho porezať
a nasekať ho na kúsky
predtým, než ho hodíme
do vriaceho oleja.“
Detailne popísali,
čo urobia
s jeho telom,
ako ho nasekajú,
ktorý kus
je určený na hlboké pečenie
a ktorý
na pomalé opekanie
stovky ráz.
Pripravili
veľmi detailné menu
a prečítali mu ho.
Celé menu.
Bol taký vystrašený, že mu
všetky vlasy stáli dupkom.
Povedal: „Ach, nie!
To nechcem!
Nechcem tu zostať.
Nepatrím sem.
Patrím do Neba.“
Povedali mu:
„Musíš praktikovať,
aby si šiel do Neba
ale do pekla môžeš prísť,
kedy sa ti zachce.“
Potom strašne vykrikol
a Šákjamuni Budha
ho vzal späť.
Takže Nebo i peklo,

všetko je vo vašich rukách.
Robíme svoje
vlastné rozhodnutia
a nikoho nemôžeme viniť.
Nemôžeme obviňovať Boha,
že nás nezachránil,
pretože my sami
sme vlastne Boh.
Ak sa sami nechceme
zachrániť,
potom kto to urobí?
Nikto naokolo nie je.
Každá osoba
vo vesmíre
je sama.
My vieme,
či sme dobrí alebo zlí,
vieme, čo potrebujeme,
vieme,
čo by sme mali robiť.
Nikto iný sa nestará.
Dobré skutky
vám prinesú prospech
a zlé skutky vás privedú
do slepej uličky.
Toto je veľmi jasné.
Ste svojím vlastným
Majstrom. Vy rozhodujete
o svojej budúcnosti.
Takže, je v poriadku,
ak sme v minulosti chybili.
Môžeme si zvoliť
odlišnú budúcnosť.
Nahradíme
svoju minulosť.
Po dnešnom zasvätení
som vyčistila
vašu zlú karmu
z vašich minulých životov.
Udialo sa to neviditeľne.
presne ako stlačenie
klávesy na počítači
na vymazanie.
Avšak ak vytvoríme
novú zlú karmu,
bude znovu zaznamenaná.
Aby sme sa vyhli budúcej
zlej karme, mali by sme
dodržiavať prikázania
a vegetariánsku stravu.

Potom nebudeme vytvárať
novú zlú karmu
voči cítiacim bytostiam.
Takže robíme dobro
pre náš vlastný prospech.
Mali by sme milovať tých,
ktorí trpia tak, ako milujeme
sami seba, aby sme
vytvárali dobrú karmu.
Avšak, či už je to
dobrá alebo zlá karma,
nemali by sme na nej lipnúť,
potom nebudeme musieť
prijatť odplatu.
Či už je dobrá alebo zlá,
stále ju musíme odplatiť.
Najlepšia je žiadna dobrá
a žiadna zlá, potom môžeme
ísť rovno späť do Neba.
Vaše pôvodné Ja
bude prebudené a začne
upratovať samo seba.
Je to nazývané požehnaním.
Takže by ste mali vedieť,
že je to veľmi pokojná sila.
Samozrejme,
že sila Budhu alebo Boha
vás nekopne
ako elektrina.
„Ach! Prichádza to!“
„Sila požehnania
prichádza!“
Je to veľmi pokojné,
pretože je to sila
nášho pôvodného Ja.
Nemala by nám pripadať
cudzia.
Je veľmi pohodlná
a prirodzená.
Dokonca si jej nie sme
ani vedomí.
Boli by sme si vedomí
sami seba?
Samozrejme nie.
Sme navyknutí
na seba.
Len keď príde cudzí človek,
cítíme,
že atmosféra
je odlišná.

Takže,
keď získate prospech
z vašej meditácie,
niekedy si toho
nie ste vedomí,
akoby nebol žiaden prospech,
pretože je to príliš
prirodzené, príliš jemné.
Takže musíme byť
veľmi pozorní a zameraní,
aby sme vedeli,
k čomu sme dospeli.
Preto
Srdcová Sútra hovorí,
že nie je nič,
čo by malo byť dosiahnuté.
Ale Konfucius povedal,
že existuje niečo,
čo má byť dosiahnuté.
Obaja hovorili presne
o tej istej veci. Nie je v tom
žiadne protirečenie.
„Srdcová Sútra“
a „Veľké Učenie“
si navzájom neprotirečia,
len používajú
iné spôsoby
vyjadrovania.
Existuje niečo
na dosiahnutie a neexistuje
nič na dosiahnutie,
oboje je správne.
Pretože toto dosiahnutie
nie je niečo,
čo možno zmerať
alebo ukázať ľuďom.
Takže nemôžeme povedať,
že niečo „dosahujeme“.
A tiež to nie je niečo,
čo nás šokuje
ako elektrický šok
alebo nás to prinúti vyskočiť.
Ale niekedy sa to
môže stať,
ak máme ťažkú karmu
alebo negatívnu vibráciu.
Potom keď príde
požehnanie Budhu,
budeme sa cítiť šokovaní.
Zmýva to

negatívnu silu,
takže sme trochu šokovaní,
pretože sila Budhu
a diabla
sú si navzájom cudzie.
To je opačná sila,
cudzí duch, takže naša
vlastná sila sa cíti zvláštne.
Preto sa cítíme
šokovaní, akoby sme
prechádzali bitkou.
Ináč,
naše pôvodné Ja
má málo prekážok.
Bez cudzích duchov
alebo cudzej vibrácie
by sme sa cítili len
veľmi príjemne,
akoby sme nič necítili,
veľmi pokojne,
takmer neviditeľne.
Avšak,
môžeme to aj postrehnúť,
keď vidíme
vnútorné svetlo alebo
počujeme vnútorný zvuk.
Niekedy
počujeme zvuk
a očakávame
niečo senzačné.
Niekedy práve
očakávate príliš veľa.
Berte to zľahka!
Je len prvý deň.
Mnoho neuveriteľných vecí
sa stane neskôr.
Praktikujte viac
a uchovávajte si energiu.
Stane sa mnoho
neuveriteľných vecí.
A potom pridete
do situácie, kedy
si uvedomíte, čo mieni
kapitola u univerzálnych
dverách, keď hovorí:
„Nie spálený ohňom,
nie zabitý mečom.“
Teraz recitujete každý deň:
„Nie spálený ohňom,
nie zabitý mečom“,

ale okamžite ste
spálení ohňom
a zabití mečom.
Neviete,
že toto
je len symbolická ríša,
ktorá je mimo slov.
Starobylí ľudia
zažívali tento druh
vnútornej vízie,
preto ju zapísali.
Teraz hovoríme,
že recitovaním mena
Quan Yin Bodhisattvy
„oheň nemôže spáliť,
meč nemôže zabiť.“
Neexistuje taká vec.
Toto nie je naša vlastná
duchovná skúsenosť,
ako to môžeme recitovať
takým spôsobom?
Nebude to efektívne.
Bola to skúsenosť
inej osoby.
Akoby on zjedol sušienku
a povedal „Páni!
Tá sušienka je sladká!
Veľmi krehká
a veľmi chutná.“
Takže my tiež recitujeme:
„Táto sušienka je sladká!
Veľmi krehká
a veľmi chutná.“
A sprevádzame to
drevenou paličkou
a ručným zvoncom.
Prečo to robíme?
On to zjedol, on to spoznal,
on to zapísal vyjadrujúc
svoje vlastné pocity.
My sme to nezjedli,
nezažili sme to,
takže čo môžeme povedať?
Aký význam má
recitovať zážitky
iných ľudí?
Preto naše recitovanie
nie je efektívne.
Ale teraz je pre vás efektívne
recitovať kapitolu

o univerzálnych dverách,
pretože rozumiete
jej významu.
V tej kapitole sa píše
o vnútornej vízii,
v ktorej bola videná
Quan Yin Bodhisattva,
určité ríše
a zásluhy
Quan Yin Bodhisattvy.
Bolo to nasledované
skúsenosťou
vnútorného zvuku, ako je
nadsvetký zvuk
a výnimočný
zvuk.
Prvá bola
meditácia na svetlo,
nasledovala
meditácia na zvuk,
veľmi úhľadne usporiadané
duchovné skúsenosti.
Ľudia neskorších generácií
to ďalej recitovali. Načo?
Napríklad, práve teraz
spolupraktikujúci povedal,
že videl
transcendentálnu formu
Majsterky.
Videl Majsterku minulú noc
vo svojom sne,
po celú noc.
Potom dnes skoro ráno
chcel cez to prejsť.
Práve teraz pri zasvätení
tiež videl
transcendentálnu formu
Majsterky
počas meditácie.
Žiariaca forma
Majsterky vyzerá podobne
ako Majsterka navonok,
len je krajšia
a nosí krajšie šaty.
Predtým, než som sem prišla,
videl moju fotku.
Povedal, že sa mu zdá,
že ma už predtým videl,
ale nie v tých istých šatách.
Hovoril, že to bolo

v červených šatách.
Keď som prišla
oblečená v žltých šatách,
cítil, že je niečo
nesprávne.
Nakoniec, keď som si dnes
vzala tieto šaty,
spomenul si.
To je ono!
Už ma predtým videl.
Mám mnoho farieb;
mnoho
rôznych šiat
pre rôzne chute,
pretože ľudia ma niekedy
vidia v rozličných
formách, áno.
Povedala som,
že mám mnoho rôznych šiat
kvôli ľuďom
s rôznym vkusom.
Niekedy ma vidia
v rôznych formách.
Šaty nie sú
dôležité.
Je to len tak, že ich
niekedy nosím,
aby ma ľudia spoznali.
Niekedy
ma už videli predtým,
než ma stretli.
Takže keby som potom
nemala rovnaké šaty,
nespoznali by ma
a nevedeli by si ma priradiť
k svojmu podvedomiu.
A zabudli by
na svoje spriaznenie so mnou
z minulých životov.
Vďaka šatám, ktoré nosím,
si spomenú,
a budú chcieť
začať praktikovať skôr,
budú mať silnejšiu vieru.
Je mnoho podobných
príbehov, ako je ten jeho.
Mali ste nejaké
vnútorné vízie práve teraz?
Niektorí mali.
Aj keď dokonca nevidíme

svetlo, ale sedí sa nám tu
veľmi pohodlne,
veľmi pokojne,
ako v samádhi,
potom je to tiež
veľmi dobrá skúsenosť.
Každý deň
rozdávame našu lásku,
našu inteligenciu
a múdrosť,
takže náš život sa stáva
viac a viac stabilným.
Budeme sebaistejší,
veľmi presvedčení
a veľmi pevní.
Aj to je
duchovná skúsenosť,
prospech získaný
z duchovnej praxe.
Nepraktikujeme len preto,
aby sme videli svetlo.
Vidieť svetlo je pre nás,
aby sme vedeli,
že praktikujeme
a máme komunikáciu,
ktorá nám dáva
mier mysle.
Ak nevidíte svetlo
ale máte mier mysle,
cítite sa v bezpečí
a viete že tam je Domov,
do ktorého sa máme vrátiť,
potom to je dobrá
duchovná skúsenosť.